

ZORAN ĐERIĆ

Baltikum

Ha isten is úgy akarja, talán még egyszer eljutok
A Balti-tenger menti Sopotba ahol a móló
Olyan mint egy hatalmas hajófedélzet ahová
Sirályok galambok fecskék szállnak le
Lejebb a hattyúk a fő attrakció feljebb pedig
Borostyánkőből készült csecsebecsét árulnak
Benne rabok az embriók lárvák rovarok
Gyilkos fullánkjuk dísszé nemesül
Aranysárgán zöldesszürkén ragyog
Karon vagy nyakon
Déli vagy északi turistán – mindegy
Elbizonytalanodok amikor kijelölni igyekszem
A világ részeit választóvonalait
Lebegek valahol ég és föld között
Fölöttem magelláni utazó – felhő tornyosul
Kikötők megközelíthetetlen partokon
Ringatom csípőm mellkasom derekam
Erőm fogytán de sebjaj
Továbbhajóznék így
Rigáig aztán
Szentpétervárig
Az orosz költők szerelmetes városáig
Az én szentélyem is legyen
Ezután
A Finn-öböl hívogat
Helsinki
Crnjanski Hiperboreusa
De nem csak az övé nem csak az ő
Gyászjelentése – gyertyát gyújtok elhajózom
A vikingek vitorlásán – egészen
Svédországig és Stockholmig, ha isten is úgy akarja...

Gdansk–Sopot–Gdynia, 2001 januárja

Orovec Krisztina fordítása